

Fra: [Louise Heger Jensen](#)
Til: [Høring](#)
Cc: [Heidi Ravnholt \(FT\)](#)
Emne: Høringssvar til ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om forsikringsformidling
Dato: 16. februar 2017 14:17:24
Vedhæftede filer: [image002.png](#)

Dansk Byggeri takker for muligheden for at komme med høringssvar.

Dansk Byggeri bakker op om begge lovforslag, i det Dansk Byggeri vurderer, at lovforslagene vil skabe mere tryghed og gennemsigtighed for forbrugerne på forsikringsområdet.

Venlig hilsen

Louise Heger Jensen

Juridisk Konsulent

Juridisk afdeling

Tlf. direkte: 72 16 01 79 · Mobil: 21 42 47 41

dansk byggeri

Vi samler byggeri, anlæg og industri

Nørre Voldgade 106 · 1358 København K
www.danskyggeri.dk · [Abonner på nyheder](#)

Tilmeld dig **her**
Lancering Energianalyse 2017
den 28. februar på Christiansborg

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Garantifonden
for skadesforsikringsselskaber

Sendt pr. mail til hoeringer@ftnet.dk
med kopi til her@ftnet.dk

Garantifonden for skadesforsikringsselskabers høringsvar i relation til udkast til forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om forsikringsformidling

Garantifonden for skadesforsikringsselskaber takker for muligheden for at kommentere på de to lovforslag. Set i lyset af at det var Garantifonden, der længe inden konkurrencerne i henholdsvis Gable Insurance AG og Husejernes Forsikring Assurance Agentur gjorde opmærksom på problemer med ejerskifteforsikringer og Husejernes garantiordning, samt at det er Garantifonden, der skal forestå advokatundersøgelsen, havde Garantifonden gerne været inddraget tidligere i processen.

Ud over en række bemærkninger til den konkrete udmøntning af initiativerne i den politiske aftale af 1. december 2016 om håndtering af danske kunder i Gable Insurance AG mv., har Garantifonden nogle generelle betragtninger, ligesom fonden ønsker at benytte lejligheden til at gøre opmærksom på nogle uhenigtsmæssigheder i den gældende garantifondslov.

Garantifonden finder det først og fremmest problematisk, at et liechtensteinsk selskab har kunnet operere i Danmark under dække af et dansk klingende "Husejernes Forsikring", der bevirker, at kunderne troede, at de var forsikret dér. I forhold til kunderne vil det mest effektive være at forbyde agenturer at fremstå som forsikringsselskaber. Husejernes Forsikring Assurance Agentur, som de selv forkortede til "Husejernes Forsikring", burde i stedet have heddet f.eks. Agentur for Gabel Insurance. Dermed ville ingen forsikringstagere have været i tvivl om, hvor de var forsikret. Dette kræver efter Garantifondens opfattelse alene en strammere håndhævelse af § 11, stk. 9 i Lov om Finansiell Virksomhed.

Af hensyn til forbrugerne bør Finanstilsynet udarbejde en liste over selskaber, der er omfattet af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber og agenturerne, der sælger disse forsikringer. Finanstilsynet får allerede betaling for arbejdet med Garantifonden, og det bidrag øges endda betydeligt i det lovforslag til ændring af lov om finansiell virksomhed, som netop har været i høring.

22.02.2017

Garantifonden for
skadesforsikringsselskaber
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf. 41 91 91 91
Fax 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Danske Bank
30014001060279
IBAN DK58 30004001060279
SWIFT-BIC DABADKKK

Kirstine Thorsen
Chefkonsulent, cand. jur.
Dir. 41919049
kth@forsikringogpension.dk

Vores ref. KTH
Sagsnr. GES-2017-00032
DokID 384019

Garantifonden skal endnu en gang gøre opmærksom på de problemer, som det rejser, at der i garantifondsloven ikke skelnes mellem forsikringstagere og forsikrede. I loven nævnes således kun "forsikringstagere" (forbrugeren). Af § 5, stk. 1, nr. 1) fremgår det f.eks., at garantifonden dækker erstatningskrav "til forsikringstagere med privatforsikringer (forbrugerforsikringer)". Det harmonerer ikke med f.eks. byggeskadeforsikringer og arbejdsløshedsforsikringer, hvor der er tale om et tre-partsforhold med henholdsvis bygherren/arbejdsgiveren som forsikringstager og forbrugeren/den ansatte som den forsikrede. Forbrugeren er altså den forsikrede, men ikke "forsikringstageren". Det betyder, at der kan opstå tvivl om, hvem der er dækket af garantifonden, herunder hvem der i tilfælde af konkurs har krav på at få udbetalt erstatning, hvilket der bør tages højde for i forbindelse med lovændringen.

Garantifonden for
skadesforsikringsselskaber

Vores ref. KTH
Sagsnr. GES-2017-00032
DokID 384019

I garantifondsloven nævnes endvidere i § 5, stk. 1, nr. 4, at kollektive forsikringer er dækket i det omfang, en forsikring efter sin art svarer til de omfattede individuelle forsikringer. Det betyder, at f.eks. arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer og firmapensionsaftaler må være omfattet af loven. Der har været rejst tvivl om, hvem der i tilfælde af et selskabs konkurs er berettiget til at få tilbagebetalt præmien; om det er arbejdsgiveren eller den forsikrede. Det er i den forbindelse samme problem med terminologien, som beskrevet ovenfor vedrørende forsikringstager/forsikrede, der gør sig gældende.

Endelig ønsker garantifonden, at garantifondsloven ændres, således at der ikke er anmeldelsesret i et forsikringsselskabs konkursbo for så vidt angår selvriskoen på 1.000 kr., jf. § 5, stk. 3. Som garantifonden tidligere har gjort Finanstilsynet opmærksom på, var håndteringen af selvriskoen i boet efter PLUS Forsikring A/S meget tung rent administrativt. Ifølge kurator i boet var det dyrere at sagsbehandle kravene fra forsikringstagerne end det, der i sidste ende blev udbetalt i dividende til dem.

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber

Til nr. 1 og 3 (§ 1, stk. 3 og § 2 a)

Garantifonden støtter forslaget om adgang til frivilligt medlemskab af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber for de skadesforsikringsselskaber, som ikke i dag er omfattet af fonden.

For så vidt angår det nye stk. 3 i § 1, bør der for at sikre konsistens i forhold til stk. 2, og for at udelukke genforsikringsselskaber fra dækning af garantifonden, stå "direkte tegnende skadesforsikringsselskab" i stedet for "skadesforsikringsselskab". Ligeledes bør der for at sikre konsistens i forhold til stk. 2, og for at afgrænse garantifondens dækningsforpligtelse stå "erklæret konkurs" i stedet for "tages under konkursbehandling eller lignende procedurer".

Til nr. 2 (§ 2, stk. 2)

Garantifonden støtter forslaget om, at dækningsområdet for de skadesforsikringsselskaber, der vælger at tilslutte sig garantifonden i henhold til lovforslagets § 1, nr. 3, afgrænses til at omfatte skadesforsikringsselskabets virksomhed i Danmark; dvs. forsikringer, hvor risikoen er placeret i Danmark.

Samme afgrænsning bør finde anvendelse på danske selskaber. Derfor bør § 2 ændres, således at dækningsområdet for skadesforsikringsselskaber med hjem-

sted i Danmark ligeledes afgrænses til alene at omfatte skadesforsikringsselskabets virksomhed i Danmark og ikke, som det er tilfældet i dag, også den virksomhed, som forsikringsselskabet udøver via filial eller grænseoverskridende tjeneste-ydelsesvirksomhed i EU eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Garantifonden for
skadesforsikringsselskaber

Vores ref. KTH
Sagsnr. GES-2017-00032
DokID 384019

Finanstilsynet begrundet afgrænsningen af dækningsområdet for så vidt angår de frivillige medlemskaber med, at tilsynet efter EU-reglerne ikke fører tilsyn med de pågældende skadesforsikringsselskaber, og at tilsynet på den baggrund ikke er i stand til at vurdere de samlede risici forbundet med et forsikringsselskabs virksomhed i forhold til de potentielle tab, som selskabets konkurs vil kunne påføre garantifonden.

Garantifonden finder imidlertid, at tilsynsaspektet er underordnet i relation til afgrænsningen af dækningsområdet. Der er ikke i dag i EU en forpligtelse til at etablere garantiordninger. Der er således tale om en dansk garantiordning, hvor det bærende hensyn må være at beskytte forbrugere i Danmark, hvad enten skadesforsikringsselskabet er under dansk tilsyn eller ej.

Endvidere tilsidesættes princippet om level playing field, når der differentieres mellem dækningsområdet for henholdsvis obligatoriske og frivillige medlemmer af garantifonden. Således vil eksempelvis et tysk forsikringsselskab, der er frivilligt medlem af garantifonden, kun skulle betale for sine danske kunder, hvorimod et dansk selskab vil skulle betale for både sine danske og sine tyske kunder.

I lyset af ovenstående ønsker garantifonden, at der for så vidt angår dækningsområdet skabes symmetri mellem skadesforsikringsselskaber med hjemsted i Danmark og EU/EØS; dvs. garantifonden skal kun dække forsikringer, hvor risikoen er placeret i Danmark, hvad enten skadesforsikringsselskabet har hjemsted i Danmark eller ej.

Til nr. 6 (§ 3, stk. 8, 2. pkt.)

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det, at hvert nyt medlem af garantifonden skal yde et engangsbidrag til fonden. Som konsekvens af forslaget foreslås der i § 3, stk. 8, indsat et nyt 2. pkt. Dette forslag bør, jf. bemærkningerne ovenfor i relation til den foreslående § 2, stk. 2, udgå, da det vedrører differentiering af dækningsområdet for henholdsvis obligatoriske og frivillige medlemmer af garantifonden.

Til nr. 7 (§ 3 a, stk. 3)

Garantifonden går ud fra, at hjemlen indsættes i loven nu, fordi man ønsker, at fonden kan undersøge alle relevante forhold og ikke alene de normale kreditorkrav, som eksempelvis blev gennemført af fonden i samarbejde med kurator i sagen med Plus Forsikring. Disse kreditorkrav forventer garantifonden at kunne forfølge til enhver tid, hvad enten der iværksættes en advokatredagørelse eller ej. Dette indebærer, jf. den politiske aftale mellem regeringen og S, B, SF og DF af 1. december 2016 om håndtering af danske kunder i Gable Insurance AG mv., også afdækning af kritisable forhold.

Konkurserne i Gable og Husejernes Forsikring og den tidligere konkurssag med Plus Forsikring viser, hvor forskellige konkurssituationer kan være, og at det kan være svært at forudsige de problemstillinger, som en konkurs kan medføre,

herunder hvor mange forskellige involverede aktører, der kan være i en konkursituation. I Gable's tilfælde tæller aktørerne bl.a. et udenlandsk konkursbo, et dansk konkursbo, genforsikringskontrakter, forsikringsmæglere, ejendoms-mæglere, boligrådgivere, m.fl.

Garantifonden for
skadesforsikringsselskaber

Vores ref. KTH
Sagsnr. GES-2017-00032
DokID 384019

Som følge heraf og med det formål at forebygge at lignende sager opstår fremover, anbefales det, at hjemlen til at iværksætte advokatredegørelser ved en konkurs gøres generel, og ikke afgrænses til Gable's konkurs. Ligeledes bør loven give hjemmel til, at advokatredegørelsen kan omfatte alle relevante forhold og aktører – herunder f.eks. økonomiske og lovgivningsmæssige - forbundet med en konkurs. Loven bør således give fonden hjemmel til at beslutte, om en advokatredegørelse skal iværksættes og omfanget af en konkret redegørelse, herunder om den skal afgrænses til danske forhold. Der er således behov for, at det foreslåede stk. 3, i § 3 a, omformuleres i overensstemmelse med ovenstående.

Det bør anføres i loven, at fonden kan afholde udgifter til at forfølge eventuelle krav – f.eks. ved domstolene - og at fonden kan følge op på de eventuelle anbefalinger, som advokatredegørelsen måtte pege på. I forbindelse med Gable's konkurs har det eksempelvis vist sig relevant, at fonden har mulighed for at finansiere kurator for Husejernes Forsikring for at få bistand til at belyse ansvars-pådragende forhold m.v.

For at sikre en tilbundsående undersøgelse, bør personen – uanset om denne er advokat eller f.eks. professor - have adgang til alt relevant materiale. I Gable's konkurs vil det f.eks. være nødvendigt, at fonden stiller alle tilgængelige oplysninger omkring Husejernes Forsikring, Gable, ejendoms-mæglere og bolig-rådgivere/-advokater m.fl. til rådighed for undersøger. Såfremt der er tale om konkrete kundesager, vil de relevante samtykker skulle indhentes.

Finanstilsynet skal give relevant materiale til undersøgeren. Vedrørende Gable og Husejerne er det relevant at videregive det materiale, som er nødvendigt for at klarlægge, om relevante forbrugerbeskyttelsesregler er overtrådt i forbindelse med salget af forsikringer fra Gable. Andre centrale oplysninger er oplysningerne udvekslet med Husejernes Forsikring i forbindelse med tilsynets god skik-afgørelse om Husejernes dækning af en garantiordning.

Oplysninger fra kuratoren for Husejernes Forsikring og kurator for Gable, som indhentes i forbindelse med de respektive konkursboers egne undersøgelser af eventuelle ansvarskrav, skal ligeledes kunne indsamles af fonden og videregives til undersøgeren. Samspillet med konkursboernes undersøgelser bør afklares af undersøger og eventuelt koordineres i forhold til undersøgelserne til brug for advokatredegørelsen.

Da Garantifonden for Skadesforsikringsselskaber er et offentligretligt organ i udbudsretlig henseende, bør det fremgå af lovforslaget, at opgaven skal i udbud, hvis prisen overskrider tærskelværdien på kr. 1.558.409, jf. udbudslovens § 6, stk. 1, nr. 3 for selve advokatredegørelsen.

Det bør fremgå af loven, at der ikke er aktindsigt i fondens oplysninger til brug for advokatredegørelser og/eller i selve advokatredegørelserne og undersøgernes arbejde.

Til nr. 9 (§ 4 a)

Garantifonden støtter overordnet set forslaget til den nye § 4 a, hvorefter der indføres betaling af et engangsbidrag til garantifonden fra såvel danske som udenlandske skadesforsikringsselskaber, der bliver medlem af fonden efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2017.

Garantifonden for
skadesforsikringsselskaber

Vores ref. KTH
Sagsnr. GES-2017-00032
DokID 384019

Som en konsekvens af bemærkningerne anført ovenfor i relation til den foreslåede § 2, stk. 2, kan Garantifonden dog ikke støtte § 4 a, stk. 2 og stk. 3, da de relaterer sig til differentieringen af dækningsområdet for henholdsvis obligatoriske og frivillige medlemmer af garantifonden. De to stykker bør på den baggrund skrives sammen til et stykke med samme ordlyd som det foreslåede stk. 3, blot med en tilføjelse af selskaber nævnt i § 1, stk. 2.

Den foreslåede § 4 a, giver endvidere anledning til visse fortolkningsspørgsmål.

Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at engangsbidraget skal udgøre "50 kr. pr. forsikring, der dækker de risici, der er nævnt i lovens § 5, stk. 1". Udover, at der bør stå "police", i stedet for "forsikring", jf. også terminologien i § 3, der vedrører det årlige bidrag, er det, således som garantifonden flere gange de seneste år har gjort Finanstilsynet opmærksom på, uklart, hvad "privatforsikringer (forbrugerforsikringer)" i § 5, stk. 1, nr. 1, omfatter. Således indeholder lovbetænkningerne til denne bestemmelse en ikke udtømmende opregning af forbrugerforsikringer omfattet af garantifondens anvendelsesområde. Finanstilsynet har dog tidligere over for garantifonden tilkendegivet, at nye typer forsikringer som eksempelvis byggeskadeforsikringer, der er kommet til efter lovens ikrafttrædelse, er omfattet af loven, da det er en forsikringstype, som beskytter forbrugeren, og som ville have været nævnt som eksempel i lovbetænkningerne, hvis den havde eksisteret på tidspunktet for lovens tilblivelse.

Ligeledes fremgår det heller ikke klart af bemærkningerne til nærværende lovforslag, hvad "privatforsikringer (forbrugerforsikringer)" i § 5, stk. 1, nr. 1, omfatter. Der henvises blot til forsikringer "såsom motor-, familie-, husejer-, ulykkes- og sundhedsforsikringer og andre tilsvarende forbrugerforsikringer".

Der er derfor behov for en præcisering af, hvilke forsikringer, det præcist er, engangsbidraget skal baseres på.

Der henvises i den forbindelse til bekendtgørelse nr. 447 af 8. juni 2005 om bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, der indeholder en afgrænsning af de forsikringer, som det årlige bidrag, jf. § 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, baseres på. Ifølge § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen er det alene motorforsikringer, familieforsikringer, husejerforsikringer og sundhedsforsikringer, der skal danne grundlag for beregningen af den årlige bidragspligt.

Med henblik på at skabe klarhed over beregningsgrundlaget for engangsbidraget, jf. den foreslåede § 4 a, foreslås det, at der indsættes en hjemmel i loven til at udstede en tilsvarende bekendtgørelse, alternativt at det kommer til at fremgå direkte af loven, hvilke forsikringer, der danner grundlag for beregningen af engangsbidraget. Sidstnævnte løsning er dog ikke fremtidssikret, idet det vil kræve en lovændring, hvis beregningsgrundlaget sidenhen ønskes ændret.

Garantifonden finder, at der bør være konsistens mellem beregningsgrundlaget for henholdsvis det årlige bidrag og engangsbidraget. Dermed kan de forsikringer, der danner grundlag for beregningen fastsættes i én og samme bekendtgørelse. Det bør i den forbindelse overvejes, om afgrænsningen af de forsikringer, der skal omfattes af beregningsgrundlaget, ikke burde udvides til at omfatte andre forsikringer end motorforsikringer, familieforsikringer, husejerforsikringer og sundhedsforsikringer. Hvis eksempelvis ejerskifteforsikringer ikke omfattes af beregningsgrundlaget, ville et forsikringsselskab som Gable Insurance AG alene skulle have betalt minimumsbeløbet på 100.000 kr., selvom selskabets primære forretning i Danmark vedrørte ejerskifteforsikringer.

Garantifonden for
skadesforsikringsselskaber

Vores ref. KTH
Sagsnr. GES-2017-00032
DokID 384019

I relation til ovenstående er garantifonden generelt af den opfattelse, at der i vidt omfang bør være symmetri mellem beregningsgrundlaget for engangsbidraget/det årlige bidrag og de forbrugerforsikringer, der dækkes af fonden, jf. lovens § 5, stk. 1.

Til nr. 10 og 11 (§ 5, stk. 2, 2. pkt., og § 8, stk. 3)

Garantifonden støtter forslaget om, at det er garantifonden, der i tilfælde af et skadesforsikringsselskab i et EU/EØS land går konkurs, giver meddelelse til forsikringstagerne om, hvilke krav der dækkes af fonden, og hvordan disse skal anmeldes til fonden, herunder inden for hvilke frister.

Hvad angår fristen på 4 uger er den generelt problematisk i forhold til eksempelvis ejerskifte-, byggeskade- og sælgeransvarsforsikringer, idet den type forsikringer typisk gælder 5 – 10 år og normalt ikke kan gendekkes. Af lovbemærkningerne til den første garantifondslov, hvor fristen blev indsat, fremgår det netop, at formålet med fristen er at give forsikringstagere en rimelig frist til at få omplaceret deres forsikringer. Endvidere kan skaderne ikke konstateres inden for fristen på 4 uger. Det var netop årsagen til, at de to førstnævnte forsikringer specifikt blev undtaget 4 ugers fristen i forbindelse med den seneste ændring af garantifondsloven som følge af Gable (lov nr. 1505 af 8. december 2016). Lovforslaget bør således tage højde for denne problemstilling. I modsat fald vil det betyde, at forsikringstagere med de nævnte typer af forsikringer ikke vil være dækket af garantifonden.

I forbindelse med Gable Insurance AG's konkurs påhvilede det garantifonden at give fordringshaverne meddelelse om konkursen. Fonden sendte i den forbindelse ca. 26.000 breve ud med fysisk post til de berørte personer. Det var ikke muligt at sende brevene via e-boks, idet denne løsning forudsætter, at garantifonden indsættes i bilaget til bekendtgørelse nr. 1078 af 3. oktober 2014 om offentlige afsendere i Offentlig Digital Post. Da sidstnævnte løsning er billigere, mere effektiv og fremtidssikret, ønsker garantifonden, at denne løsning nævnes i bemærkningerne til § 8, stk. 3, som en måde, hvorpå garantifonden kan give meddelelse. Procedurene i denne forbindelse skal naturligvis overholdes.

Til nr. 12 (§ 9, stk. 3)

Garantifonden er enig i, at garantifondens fortrinsret som udgangspunkt ikke kan påberåbes i udlandet. Det vurderes imidlertid ikke at være hensigtsmæssigt at fratage fonden denne fortrinsstilling direkte i loven. Det bør i stedet fremgå af bestemmelsen eller af lovbemærkningerne, at fortrinsretten, jf. § 9, stk. 2, for så vidt angår et konkursbo efter et forsikringsselskab nævnt i § 2 a, forudsætter, at den kan opretholdes i henhold til konkurslovgivningen i det pågældende EU/EØS land.

Til nr. 13 og 15 (§ 14, stk. 3 og 14a)

Der foreslås indsat et nyt stk. 3, hvorefter Finanstilsynet kan udelukke et forsikringsselskab, som frivilligt har valgt at tilslutte sig garantifonden, jf. dette lovforslag, hvis forsikringsselskabet ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i fondens vedtægter. Forsikringsselskabet får i den forbindelse i medfør af det foreslåede § 14, stk. 3, ikke tilbagebetalt eventuelle bidrag, som forsikringsselskabet måtte have ydet til fonden.

Vores ref. KTH
Sagsnr. GES-2017-00032
DokID 384019

Garantifonden finder ikke, at forslaget om at udelukke forsikringsselskaber med hjemsted i EU/EØS fra garantifonden i tilstrækkelig grad tilgodeser det bærende hensyn bag garantiordningen; nemlig at beskytte forbrugerne. Således bør denne sanktion kombineres med en pligt for forsikringsselskabet til at informere forsikringstagerne om, at selskabet ikke længere er medlem af garantifonden og en ret for forsikringstagerne til at opsige de omfattede forsikringer med øjeblikkeligt varsel uden at skulle betale gebyr mv.

Hvis udelukkelse af et forsikringsselskab fra garantifonden ikke kombineres med ovenstående, er der risiko for, at bestemmelsen underminerer, den foreslåede § 14 a, hvorefter skadesforsikringsselskaber, der har valgt at tilslutte sig garantifonden får mulighed for at frivilligt udtræde af fonden. En sådan beslutning skal ifølge forslaget skriftligt varsles over for såvel garantifonden som over for hver enkel forsikringstager senest 12 måneder inden, udtrædelsen skal have virkning. En bestemmelse som Garantifonden i øvrigt fuldt ud støtter.

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsformidling

Til nr. 1 og 2 (§ 32 a og § 34, stk. 1, nr. 3 og 4)

Garantifonden støtter overordnet set den foreslåede opstramning af markedsføringsreglerne i lov om forsikringsformidling. Samtidig skal garantifonden dog opfordre til, at tilsvarende krav bliver sat ind i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår filialer af udenlandske skadesforsikringsselskaber.

Det bør endvidere tydeligt fremgå af bestemmelsen, at den kun gælder for så vidt angår aftaler oprettet i skadesforsikringsselskaber, jf. også dækningsområdet for garantifondsloven.

Ifølge det foreslåede § 32 a, stk. 1, nr. 1, skal markedsføringen af skadesforsikringsaftaler bl.a. indeholde oplysning om, i hvilket forsikringsselskab forsikringen tegnes. Det kunne i den forbindelse være relevant også at oplyse om hjemlandet for det pågældende forsikringsselskab.

Garantifonden støtter det foreslåede § 32 a, stk. 2, hvorefter forsikringsagentvirksomheder og administrationselskaber på deres hjemmeside skal oplyse om indholdet af den garantiordning, som en forsikring er omfattet af. Dog er garantifonden ikke enig i, at det, således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er tilstrækkeligt at henvise til en hjemmeside, hvis den pågældende garantiordning selv har en hjemmeside, hvor dækningsomfanget er beskrevet. Indholdet af garantiordningen bør af hensyn til forbrugerbeskyttelsen altid beskrives på dansk på forsikringsagentvirksomhedens og administrationselskabets egen hjemmeside. Er der tale om den danske garantiordning er en detaljeret beskrivelse af ordningen dog ikke påkrævet. Derudover finder garantifonden, at forsikringsagentvirksomheder og administrationselskaber skal forpligtes til at

sammenholde indholdet af eventuelt andre garantiordninger med den danske garantiordning for dermed at synliggøre dækningen for forbrugerne.

Garantifonden for
skadesforsikringsselskaber

Endvidere finder garantifonden, at det af stk. 2 udtrykkeligt bør fremgå, at forsikringsagentvirksomheden og administrationselskabet på deres hjemmeside skal oplyse om navn og adresse på det forsikringsselskab, hvori forsikringerne tegnes, ligesom de skal forpligtes til at informere om, at de ikke er omfattet af en garantiordning, hvis det er tilfældet. Det falder fint i tråd med stk. 1, hvorefter forsikringsagentvirksomheder og administrationselskaber i markedsføringen af skadesforsikringsaftaler bl.a. skal oplyse, om de er omfattet af en garantiordning.

Vores ref. KTH
Sagsnr. GES-2017-00032
DokID 384019

Endelig støtter garantifonden de nye bestemmelser i nr. 3 og 4 i § 34, stk. 1, hvorefter en forsikringsagentvirksomhed eller et administrationselskab senest samtidig med indgåelsen af en konkret forsikringsaftale skal give information om navn og adresse på det forsikringsselskab, hvori forsikringen tegnes, om forsikringsselskabet, når der er tale om en skadesforsikringsordning, er omfattet af en garantiordning, der dækker kundens krav i tilfælde af selskabets konkurs, og navnet på denne garantiordning.

Til nr. 3 og 4 (§ 40, stk. 1 og § 41)

Garantifonden støtter, at de nye bestemmelser i § 32 a, og § 34, stk. 1, nr. 3 og 4, tilsvarende finder anvendelse på underagentvirksomheder og forsikringsformidling, der udøves af forsikringsdistributørvirksomheder.

Med venlig hilsen

Jesper Rasmussen
Formand for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber

Finanstilsynet
Juridisk kontor
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. mail til hoeringer@ftnet.dk
med kopi til her@ftnet.dk

Forsikring & Pensions høringssvar i relation til udkast til forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om forsikringsformidling

Forsikring & Pension takker for muligheden for at kommentere på forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om forsikringsformidling.

Konkursen i det liechtensteinske forsikringsselskab Gable Insurance AG (Gable), der resulterede i, at ca. 26.000 danske forsikringstagere stod uden forsikring og dækning for eventuelle skader, har vist, at der er behov for at øge forbrugerbeskyttelsen, når forsikringer sælges gennem et agentur. Forsikring & Pension finder det derfor positivt, at regeringen nu har fremsat forslag om adgang til frivilligt medlemskab af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber samt krav om bedre kundeinformation.

Selvom forslagene i et vist omfang er en opfølgning på den aftale, som Erhvervsministeriet og Forsikring & Pension indgik den 1. december 2016, om initiativer som følge af Gables konkurs mv., har Forsikring & Pension en række bemærkninger til den konkrete udmøntning af initiativerne, jf. nedenfor. Forsikring & Pension finder bl.a., at forbrugerne bør beskyttes mere, end det forslagene lægger op til. Ligeledes er det nødvendigt, at der sikres et "level playing field" for forsikringsselskaber i EU. Endvidere havde Forsikring & Pension meget gerne set, at der allerede med denne lovændring blev taget stilling til, hvilke forsikringstyper Garantifonden for skadesforsikringsselskaber præcist dækker, jf. garantifondslovens § 5, stk. 1, i stedet for at udskyde dette til et lovforslag i efteråret. Endelig ønsker Forsikring & Pension at gøre opmærksom på nogle uhensigtsmæssigheder i den gældende garantifondslov.

Forsikring & Pension er naturligvis indstillet på at indgå i en dialog med Finanstilsynet om udformning af konkrete ændringsforslag.

Forsikring & Pension finder det generelt problematisk, at et liechtensteinsk selskab har kunnet sælge forsikringer i Danmark uden at være under et tilstrækkeligt tilsyn. Selskabet har samtidig kunnet operere i Danmark under dække af et dansk klingende "Husejernes Forsikring", der bevirker, at kunderne troede, at de var forsikret dér. I forhold til kunderne vil det mest effektive være at forbyde agenturer at fremstå som forsikringsselskaber i forhold til kunderne. Husejernes

22.02.2017

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Kirstine Thorsen
Chefkonsulent, Cand.jur
Dir. 41919049
Mob. 41919049
kth@forsikringogpension.dk

Sagsnr. GES-2017-00032
DokID 336321
Deres ref. KTH

Forsikring Assurance Agentur, som de selv forkortede til "Husejernes Forsikring", burde i stedet have heddet f.eks. Agentur for Gabel Insurance. Dermed ville ingen forsikringstagere have været i tvivl om, hvor de var forsikret. Dette kræver efter Forsikring & Pensions opfattelse alene en strammere håndhævelse af § 11, stk. 9, i Lov om Finansiell Virksomhed.

Forsikring & Pension

Sagsnr. GES-2017-00032

DokID 336321

Af hensyn til forbrugerne bør Finanstilsynet endvidere udarbejde en liste over selskaber, der er omfattet af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber og agenturerne, der sælger disse forsikringer. Finanstilsynet får allerede betaling for arbejdet med garantifonden, og det bidrag øges endda betydeligt i det lovforslag til ændring af lov om finansiell virksomhed, som netop har været i høring.

Det er endvidere problematisk, at den europæiske tilsynsmyndighed i EU på forsikringsområdet, EIOPA tilsyneladende glemmer at have fokus på dets egne medlemmer (finansilsynene i EU). Derfor er det blevet attraktivt at etablere sig i blandt andet Liechtenstein og Gibraltar med henblik på at sælge forsikringer i andre EU lande. Det bør ikke være muligt at oprette et forsikringsselskab i Liechtenstein alene med det formål at sælge en lang række forsikringsprodukter i andre EU-lande; forsikringer, som slet ikke kendes i Liechtenstein. Denne problemstilling ser Forsikring & Pension meget gerne, at den danske regering tager op i EU. Finanstilsynet bør naturligvis også spille en meget aktiv rolle.

Endelig bør Finanstilsynet føre et mere aktivt tilsyn med de agenturer, der sælger forsikringer i Danmark. Det kan de gøre i medfør af god skik-reglerne.

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber

Til nr. 1 og 3 (§ 1, stk. 3 og § 2 a)

Forsikring og Pension støtter forslaget om adgang til frivilligt medlemskab af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber for de skadesforsikringsselskaber, som ikke i dag er omfattet af fonden.

For så vidt angår det nye stk. 3 i § 1, bør der for at sikre konsistens i forhold til stk. 2, og for at udelukke genforsikringsselskaber fra dækning af garantifonden, stå "direkte tegnende skadesforsikringsselskab" i stedet for "skadesforsikringsselskab". Ligeledes bør der for at sikre konsistens i forhold til stk. 2, og for at afgrænse garantifondens dækningsforpligtelse stå "erklæret konkurs" i stedet for "tages under konkursbehandling eller lignende procedurer".

Til nr. 2 (§ 2, stk. 2)

Forsikring & Pension støtter forslaget om, at dækningsområdet for de skadesforsikringsselskaber, der vælger at tilslutte sig garantifonden i henhold til lovforslagets § 1, nr. 3, afgrænses til at omfatte skadesforsikringsselskabets virksomhed i Danmark; dvs. forsikringer, hvor risikoen er placeret i Danmark.

Samme afgrænsning bør finde anvendelse på danske selskaber. Derfor bør § 2 ændres, således at dækningsområdet for skadesforsikringsselskaber med hjemsted i Danmark ligeledes afgrænses til alene at omfatte skadesforsikringsselskabets virksomhed i Danmark og ikke, som det er tilfældet i dag, også den virksomhed, som forsikringsselskabet udøver via filial eller grænseoverskridende tjeneste-ydelsesvirksomhed i EU eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Finanstilsynet begrundet afgrænsningen af dækningsområdet for så vidt angår de frivillige medlemskaber med, at tilsynet efter EU-reglerne ikke fører tilsyn med de pågældende skadesforsikringselskaber, og at tilsynet på den baggrund ikke er i stand til at vurdere de samlede risici forbundet med et forsikringselskabs virksomhed i forhold til de potentielle tab, som selskabets konkurs vil kunne påføre garantifonden.

Forsikring & Pension finder imidlertid, at tilsynsaspektet er underordnet i relation til afgrænsningen af dækningsområdet. Der er ikke i dag i EU en forpligtelse til at etablere garantiordninger. Der er således tale om en dansk garantiordning, hvor det bærende hensyn må være at beskytte forbrugere i Danmark, hvad enten skadesforsikringselskabet er under dansk tilsyn eller ej.

Endvidere tilsidesættes princippet om level playing field, når der differentieres mellem dækningsområdet for henholdsvis obligatoriske og frivillige medlemmer af garantifonden. Således vil eksempelvis et tysk forsikringselskab, der er frivilligt medlem af garantifonden, kun skulle betale for sine danske kunder, hvorimod et dansk selskab vil skulle betale for såvel sine danske som sine tyske kunder.

I lyset af ovenstående ønsker Forsikring & Pension, at der for så vidt angår dækningsområdet skabes symmetri mellem skadesforsikringselskaber med hjemsted i Danmark og EU/EØS; dvs. garantifonden skal kun dække forsikringer, hvor risikoen er placeret i Danmark, hvad enten skadesforsikringselskabet har hjemsted i Danmark eller ej.

Til nr. 6 (§ 3, stk. 8, 2. pkt.)

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det, at hvert nyt medlem af garantifonden skal yde et engangsbidrag til fonden. Som konsekvens af forslaget foreslås der i § 3, stk. 8, indsat et nyt 2. pkt. Dette forslag bør, jf. bemærkningerne ovenfor i relation til den foreslående § 2, stk. 2, udgå, da det vedrører differentiering af dækningsområdet for henholdsvis obligatoriske og frivillige medlemmer af garantifonden.

Til nr. 7 (§ 3 a, stk. 3)

Forsikring & Pension går ud fra, at hjemlen indsættes i loven nu, fordi man ønsker, at fonden kan undersøge alle relevante forhold og ikke alene de normale kreditorkrav, som eksempelvis blev gennemført af fonden i samarbejde med kurator i sagen med Plus Forsikring. Forsikring & Pension forudsætter i øvrigt, at garantifonden vil kunne forfølge disse krav til enhver tid, hvad enten der iværksættes en advokatreddegørelse eller ej. Dette indebærer, jf. den politiske aftale, også afdækning af kritisable forhold.

Konkurserne i Gable og Husejernes Forsikring og den tidligere konkurssag med Plus Forsikring viser, hvor forskellige konkurssituationer kan være, og at det kan være svært at forudsige de problemstillinger, som en konkurs kan medføre, herunder hvor mange forskellige involverede aktører, der kan være i en konkurssituation. I Gable's tilfælde tæller aktørerne bl.a. et udenlandsk konkursbo, et dansk konkursbo, genforsikringskontrakter, forsikringsmæglere, ejendomsmæglere, boligrådgivere, m.fl.

Som følge heraf og med det formål at forebygge at lignende sager opstår fremover, anbefales det, at hjemlen til at iværksætte advokatreddegørelser ved en konkurs gøres generel, og ikke afgrænset til Gable's konkurs. Ligeledes bør loven give hjemmel til, at advokatreddegørelsen kan omfatte alle relevante forhold og aktører – herunder f.eks. økonomiske og lovgivningsmæssige - forbundet med en konkurs. Loven bør således give fonden hjemmel til at beslutte, om en advokatreddegørelse skal iværksættes og omfanget af en konkret redegørelse, herunder om den skal afgrænses til danske forhold. Der er således behov for, at det foreslåede stk. 3, i § 3 a, omformuleres i overensstemmelse med ovenstående.

Det bør anføres i loven, at fonden kan afholde udgifter til at forfølge eventuelle krav – f.eks. ved domstolene - og at fonden kan følge op på de eventuelle anbefalinger, som advokatreddegørelsen måtte pege på. I forbindelse med Gable's konkurs har det eksempelvis vist sig relevant, at fonden har mulighed for at finansiere kurator for Husejernes Forsikring for at få bistand til at belyse ansvarspådragende forhold m.v.

For at sikre en tilbundsående undersøgelse, bør personen – uanset om denne er advokat eller f.eks. professor - have adgang til alt relevant materiale. I Gable's konkurs vil det f.eks. være nødvendigt, at fonden stiller alle tilgængelige oplysninger omkring Husejernes Forsikring, Gable, ejendomsmæglere og boligrådgivere/-advokater m.fl. til rådighed for undersøger. Såfremt der er tale om konkrete kundesager, vil de relevante samtykker skulle indhentes.

Finanstilsynet skal give relevant materiale til undersøgeren. Vedrørende Gable og Husejerne er det relevant at videregive det materiale, som er nødvendigt for at klarlægge, om relevante forbrugerbeskyttelsesregler er overtrådt i forbindelse med salget af forsikringer fra Gable. Andre centrale oplysninger er oplysningerne udvekslet med Husejernes Forsikring i forbindelse med tilsynets god skik-afgørelse om Husejernes dækning af en garantiordning.

Oplysninger fra kuratoren for Husejernes Forsikring og kurator for Gable, som indhentes i forbindelse med de respektive konkursboers egne undersøgelser af eventuelle ansvarskrav, skal ligeledes kunne indsamles af fonden og videregives til undersøgeren. Samspillet med konkursboernes undersøgelser bør afklares af undersøger og eventuelt koordineres i forhold til undersøgelserne til brug for advokatreddegørelsen.

Da Garantifonden for Skadesforsikringsselskaber er et offentligtretligt organ i udbudsretlig henseende, bør det fremgå af lovforslaget, at opgaven skal i udbud, hvis prisen overskrider tærskelværdien på kr. 1.558.409, jf. udbudslovens § 6, stk. 1, nr. 3 for selve advokatreddegørelsen.

Det bør fremgå af loven, at der ikke er aktindsigt i fondens oplysninger til brug for advokatreddegørelser og/eller i selve advokatreddegørelserne og undersøgernes arbejde.

Til nr. 9 (§ 4 a)

Forsikring & Pension støtter overordnet set forslaget til den nye § 4 a, hvorefter der indføres betaling af et engangsbidrag til garantifonden fra såvel danske som udenlandske skadesforsikringsselskaber, der bliver medlem af fonden efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2017. Således afspejler forslaget et af de initiativer, der

fremgår af ovenfornævnte aftale mellem Erhvervsministeriet og Forsikring & Pension, hvorefter der skal fastsættes et indtrædelsesgebyr, der skal udgøre 50 kr. per police, selskabet har tegnet på det danske marked, dog minimum 100.000 kr.

Forsikring & Pension

Sagsnr. GES-2017-00032

DokID 336321

Som en konsekvens af bemærkningerne anført ovenfor i relation til den foreslående § 2, stk. 2, kan Forsikring & Pension dog ikke støtte § 4 a, stk. 2 og stk. 3, da de relaterer sig til differentieringen af dækningsområdet for henholdsvis obligatoriske og frivillige medlemmer af garantifonden. De to stykker bør på den baggrund skrives sammen til et stykke med samme ordlyd som det foreslåede stk. 3, blot med en tilføjelse af selskaber nævnt i § 1, stk. 2.

Den foreslåede § 4 a, giver endvidere anledning til visse fortolkningsspørgsmål.

Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at engangsbidraget skal udgøre "50 kr. pr. forsikring, der dækker de risici, der er nævnt i lovens § 5, stk. 1". Udover, at der bør stå "police", i stedet for "forsikring", jf. også terminologien i § 3, der vedrører det årlige bidrag, er det, således som Garantifonden for skadesforsikringsselskaber flere gange de seneste år har gjort Finanstilsynet opmærksom på, uklart, hvad "privatforsikringer (forbrugerforsikringer)" i § 5, stk. 1, nr. 1, omfatter. Således indeholder lovbemærkningerne til denne bestemmelse en ikke udtømmende opregning af forbrugerforsikringer omfattet af garantifondens anvendelsesområde.

Ligeledes fremgår det heller ikke klart af bemærkningerne til nærværende lovforslag, hvad "privatforsikringer (forbrugerforsikringer)" i § 5, stk. 1, nr. 1, omfatter. Der henvises blot til forsikringer "såsom motor-, familie-, husejer-, ulykkes- og sundhedsforsikringer og andre tilsvarende forbrugerforsikringer".

Der er derfor behov for en præcisering af, hvilke forsikringer, det præcist er, engangsbidraget skal baseres på.

Der henvises i den forbindelse til bekendtgørelse nr. 447 af 8. juni 2005 om bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, der indeholder en afgrænsning af de forsikringer, som det årlige bidrag, jf. § 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, baseres på. Ifølge § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen er det alene motorforsikringer, familieforsikringer, husejerforsikringer og sundhedsforsikringer, der skal danne grundlag for beregningen af den årlige bidragspligt.

Med henblik på at skabe klarhed over beregningsgrundlaget for engangsbidraget, jf. den foreslåede § 4 a, foreslås det, at der indsættes en hjemmel i loven til at udstede en tilsvarende bekendtgørelse, alternativt at det kommer til at fremgå direkte af loven, hvilke forsikringer, der danner grundlag for beregningen af engangsbidraget. Sidstnævnte løsning er dog ikke fremtidssikret, idet det vil kræve en lovændring, hvis beregningsgrundlaget sidenhen ønskes ændret.

Forsikring & Pension finder, at der bør være konsistens mellem beregningsgrundlaget for henholdsvis det årlige bidrag og engangsbidraget. Dermed kan de forsikringer, der danner grundlag for beregningen fastsættes i én og samme bekendtgørelse. Det bør i den forbindelse overvejes, om afgrænsningen af de forsikringer, der skal omfattes af beregningsgrundlaget, ikke burde udvides til at omfatte andre forsikringer end motorforsikringer,

familieforsikringer, husejerforsikringer og sundhedsforsikringer. Hvis eksempelvis ejerskifteforsikringer ikke omfattes af beregningsgrundlaget, ville et forsikringsselskab som Gable Insurance AG alene skulle have betalt minimumsbeløbet på 100.000 kr., selvom selskabets primære forretning i Danmark vedrørte ejerskifteforsikringer.

Forsikring & Pension

Sagsnr. GES-2017-00032

DokID 336321

For så vidt angår fastsættelsen af engangsbidraget mener Forsikring & Pension endvidere, at der bør tages højde for udenlandske selskaber, som har etableret sig på det danske marked ved køb af danske forsikringsselskaber, der har været med til at opbygge formuen i garantifonden. Herved sikres det, at sådanne udenlandske selskaber ikke stilles i en ulige konkurrencemæssig situation ved, at de skal betale til garantifonden to gange. Det foreslås derfor, at der i den nye § 4 a indsættes en bestemmelse med følgende ordlyd: "Ved fastsættelse af engangsbidraget kan der ske modregning, såfremt forsikringsselskabet har været omfattet af lovens bidragspligt, jf. § 3, stk. 3, før den 1. juli 2017."

Med det foreslåede stk. 4 indføres et krav om, at forsikringsselskaberne i forbindelse med indbetaling af det foreslåede engangsbidrag til garantifonden indsender en erklæring fra en statsautoriseret eller registreret revisor til fonden om, at engangsbidraget er korrekt beregnet. Samtidig foreslås det, at forsikringsselskabet kan nøjes med at indsende en erklæring fra forsikringsselskabets ansvarlige ledelse til garantifonden om, at engangsbidraget er korrekt beregnet, hvis forsikringsselskabet alene skal betale det foreslåede minimumsbeløb på 100.000 kr. Forsikring & Pension støtter denne bestemmelse, som i øvrigt svarer til, hvad der gælder i relation til det årlige bidrag.

Til nr. 10 og 11 (§ 5, stk. 2, 2. pkt., og § 8, stk. 3)

Forsikring & Pension støtter forslaget om, at det er garantifonden, der i tilfælde af et skadesforsikringsselskab i et EU/EØS land går konkurs, giver meddelelse til forsikringstagerne om, hvilke krav der dækkes af fonden, og hvordan disse skal anmeldes til fonden, herunder inden for hvilke frister.

Hvad angår fristen på 4 uger er den generelt problematisk i forhold til eksempelvis ejerskifte-, byggeskade- og sælgeransvarsforsikringer, idet den type forsikringer typisk gælder 5 – 10 år og normalt ikke kan gentegnes. Af lovbemærkningerne til den første garantifondslov, hvor fristen blev indsat, fremgår det netop, at formålet med fristen er at give forsikringstagerne en rimelig frist til at få omplaceret deres forsikringer. Endvidere kan skaderne ikke konstateres inden for fristen på 4 uger. Det var netop årsagen til, at de to førstnævnte forsikringer specifikt blev undtaget 4 ugers fristen i forbindelse med den seneste ændring af garantifondsloven som følge af Gable (lov nr. 1505 af 8. december 2016). Lovforslaget bør således tage højde for denne problemstilling. I modsat fald vil det betyde, at forsikringstagerne med de nævnte typer af forsikringer ikke vil være dækket af garantifonden.

I forbindelse med Gable Insurance AG's konkurs påhvilede det garantifonden at give fordringshaverne meddelelse om konkursen. Fonden sendte i den forbindelse ca. 26.000 breve ud med fysisk post til de berørte personer. Det var ikke muligt at sende brevene via e-boks, idet denne løsning forudsætter, at garantifonden indsættes i bilaget til bekendtgørelse nr. 1078 af 3. oktober 2014 om offentlige afsendere i Offentlig Digital Post. Da sidstnævnte løsning er billigere, mere effektiv og fremtidssikret, ønsker Forsikring & Pension, at denne løsning nævnes i bemærkningerne til § 8, stk. 3, som en måde, hvorpå garantifonden kan give meddelelse. Procedurene i denne forbindelse skal naturligvis overholdes.

Til nr. 12 (§ 9, stk. 3)

Forsikring & Pension er enig i, at garantifondens fortrinsret som udgangspunkt ikke kan påberåbes i udlandet. Det vurderes imidlertid ikke at være hensigtsmæssigt at fratage fonden denne fortrinsstilling direkte i loven. Det bør i stedet fremgå af bestemmelsen eller af lovbemærkningerne, at fortrinsretten, jf. § 9, stk. 2, for så vidt angår et konkursbo efter et forsikringsselskab nævnt i § 2 a, forudsætter, at den kan opretholdes i henhold til konkurslovgivningen i det pågældende EU/EØS land.

Til nr. 13 og 15 (§ 14, stk. 3 og 14a)

Der foreslås indsat et nyt stk. 3, hvorefter Finanstilsynet kan udelukke et forsikringsselskab, som frivilligt har valgt at tilslutte sig garantifonden, jf. dette lovforslag, hvis forsikringsselskabet ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i fondens vedtægter. Forsikringsselskabet får i den forbindelse i medfør af det foreslåede § 14, stk. 3, ikke tilbagebetalt eventuelle bidrag, som forsikringsselskabet måtte have ydet til fonden.

For selskaber med hjemsted i Danmark kan Finanstilsynet, jf. den gældende garantifondslov, derimod tilbagekalde et forsikringsselskabs tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed i tilsvarende situationer.

Forsikring & Pension finder ikke, at forslaget om at udelukke forsikringsselskaber med hjemsted i EU/EØS fra garantifonden i tilstrækkelig grad tilgodeser det bærende hensyn bag garantiordningen; nemlig at beskytte forbrugerne. Således bør denne sanktion kombineres med en pligt for forsikringsselskabet til at informere forsikringstagerne om, at selskabet ikke længere er medlem af garantifonden og en ret for forsikringstagerne til at opsige de omfattede forsikringer med øjeblikkeligt varsel uden at skulle betale gebyr mv.

Hvis udelukkelse af et forsikringsselskab fra garantifonden ikke kombineres med ovenstående, er der risiko for, at bestemmelsen underminerer, den foreslåede § 14 a, hvorefter skadesforsikringsselskaber, der har valgt at tilslutte sig garantifonden får mulighed for at frivilligt udtræde af fonden. En sådan beslutning skal ifølge forslaget skriftligt varsles over for såvel garantifonden som over for hver enkel forsikringstager senest 12 måneder inden, udtrædelsen skal have virkning. En bestemmelse som Forsikring & Pension i øvrigt fuldt ud støtter.

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsformidling

Til nr. 1 og 2 (§ 32 a og § 34, stk. 1, nr. 3 og 4)

Forsikring & Pension støtter overordnet set den foreslåede opstramning af markedsføringsreglerne i lov om forsikringsformidling. Samtidig skal Forsikring & Pension dog opfordre til, at tilsvarende krav bliver sat ind i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår filialer af udenlandske skadesforsikringsselskaber. Der henvises i den forbindelse til den aftale, som Erhvervsministeriet og Forsikring & Pension indgik den 1. december 2016, om initiativer som følge af Gables konkurs mv., hvoraf det fremgår, at filialer skal ligestilles med agenturer på det punkt.

Det bør endvidere tydeligt fremgå af bestemmelsen, at den kun gælder for så vidt angår aftaler oprettet i skadesforsikringsselskaber, jf. også dækningsområdet for garantifondsloven.

Ifølge det foreslåede § 32 a, stk. 1, nr. 1, skal markedsføringen af skadesforsikringsaftaler bl.a. indeholde oplysning om, i hvilket forsikringssselskab forsikringen tegnes. Det kunne i den forbindelse være relevant også at oplyse om hjemlandet for det pågældende forsikringssselskab.

Forsikring & Pension støtter det foreslåede § 32 a, stk. 2, hvorefter forsikringsagentvirksomheder og administrationselskaber på deres hjemmeside skal oplyse om indholdet af den garantiordning, som en forsikring er omfattet af. Dog er Forsikring & Pension ikke enig i, at det, således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er tilstrækkeligt at henvise til en hjemmeside, hvis den pågældende garantiordning selv har en hjemmeside, hvor dækningsomfanget er beskrevet. Indholdet af garantiordningen bør af hensyn til forbrugerbeskyttelsen altid beskrives på dansk på forsikringsagentvirksomhedens og administrationselskabets egen hjemmeside. Er der tale om den danske garantiordning er en detaljeret beskrivelse af ordningen dog ikke påkrævet.

Derudover finder Forsikring & Pension, at det af stk. 2 udtrykkeligt bør fremgå, at forsikringsagentvirksomheden og administrationselskabet på deres hjemmeside skal oplyse om navn og adresse på det forsikringssselskab, hvori forsikringerne tegnes, ligesom de skal forpligtes til at informere om, at de ikke er omfattet af en garantiordning, hvis det er tilfældet. Det falder fint i tråd med stk. 1, hvorefter forsikringsagentvirksomheder og administrationselskaber i markedsføringen af skadesforsikringsaftaler bl.a. skal oplyse, om de er omfattet af en garantiordning.

Endelig støtter Forsikring & Pension de nye bestemmelser i nr. 3 og 4 i § 34, stk. 1, hvorefter en forsikringsagentvirksomhed eller et administrationselskab senest samtidig med indgåelsen af en konkret forsikringsaftale skal give information om navn og adresse på det forsikringssselskab, hvori forsikringen tegnes, om forsikringssselskabet, når der er tale om en skadesforsikringsordning, er omfattet af en garantiordning, der dækker kundens krav i tilfælde af selskabets konkurs, og navnet på denne garantiordning.

Til nr. 3 og 4 (§ 40, stk. 1 og § 41)

Forsikring & Pension støtter, at de nye bestemmelser i § 32 a, og § 34, stk. 1, nr. 3 og 4, tilsvarende finder anvendelse på underagentvirksomheder og forsikringsformidling, der udøves af forsikringsdistributørvirksomheder.

Med venlig hilsen

Kirstine Thorsen

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Den 10. februar 2017

Høringssvar

Høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikrings-selskaber og lov om forsikringsformidling

Forsikringsmæglerforeningen (i det følgende FMF) har den 27. januar 2017 modtaget forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikrings-selskaber og lov om forsikringsformidling. FMF takker for muligheden for at afgive høringssvar på lovforslaget.

De fremsendte forslag til ændringer tilsikrer, at forsikringstagere og forsikrede undgår tvivl om, hvilket forsikrings-selskab en skadeforsikringsaftale er tegnet gennem, og om forsikrings-selskabet er omfattet af en garantiordning. Forsikringstageren og forsikrede vil således med de foreslåede ændringer være bekendt med, hvorledes de er sikret i forbindelse med et skadeforsikrings-selskabs konkurs, også hvis forsikrings-selskabet har hjemsted i andre lande end Danmark - men inden for Den Europæiske Union, eller hvor der er tale om filialsituationer.

Det foreslås, at de omfattede virksomheder, i forbindelse med markedsføring af en skadeforsikringsaftale, skal oplyse, hvilket forsikrings-selskab forsikringen tegnes i, og om forsikrings-selskabet er omfattet af en garantiordning. Det skal ligeledes oplyses, om garantiordningen dækker kundens krav i forbindelse med forsikrings-selskabets konkurs samt navnet på garantiordningen. FMF støtter forslaget.

Det foreslås endvidere, at der på hjemmesiden for de omfattede virksomheder skal oplyses om omfanget af garantiordningen. Der skal i den forbindelse gøres opmærksom på, at ikke alle de omfattede virksomheder nødvendigvis har en hjemmeside i dag. Der må derfor henstilles til, at denne oplysningspligt alene begrænses til at vedrøre de situationer, hvor en skadeforsikringsaftale indgås på internettet med en forbruger, da det i dag allerede er et krav, at en række oplysninger her skal fremgå af hjemmesiden jfr. kapital 2 § 4 i Bekendtgørelse nr. 1114 af 14-11-2004 om forsikringsformidlers informationspligt.

FMF kan ikke i tillæg til dette støtte, at der stilles krav om, at oplysningerne skal fremgå af hjemmesider. Indholdet af garantiordningen foreslås i stedet at fremgå af markedsføringsmaterialet/de efterfølgende policedokumenter, for de virksomheder der er omfattet af reglerne, og hvor der ikke er tale om en skadeforsikringsaftale indgået med en forbruger på internettet.

Med venlig hilsen

FORSIKRINGSMÆGLERFORENINGEN

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'P. Lyng J.', written over a light grey rectangular background.

Pernille Lyng Jepsen

Direktør

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

hoeringer@ftnet.dk

Gjensidige Forsikring
A.C. Meyers Vænge 9
DK-2450 København SV
Telefon +45 70 10 90 09
Telefax +45 70 10 10 09
CVR-nr. 33 25 92 47

info@gjensidige.dk
www.gjensidige.dk

Dato:
31. januar 2017

Vores ref.: Direkte nr.:
Charlotte jul Rafn

Dansk filial af
Gjensidige Forsikring ASA, Norge
ORG-nr. 995 568 217

Høringssvar

Finanstilsynet har den 27. januar 2017 sendt forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om forsikringsformidling i høring. Lovforslaget åbner blandt andet op for, at skadesforsikringsselskaber i EU/EØS kan tilslutte sig Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Lovforslaget har stor betydning for Gjensidige Forsikring, filial af Gjensidige Forsikring ASA, Norge, som derfor har valgt at afgive eget høringssvar.

Gjensidige Forsikring i Danmark (Gjensidige) har længe ønsket at komme med i den danske Garantifond for skadesforsikringsselskaber (Fonden) og har på den baggrund set frem til lovforslaget, som åbner op for, at Gjensidige kan tilslutte sig Fonden.

Gjensidige kom ind på det danske marked ved køb af Fair Forsikring i 2006 og KommuneForsikring året efter. Fair Forsikring og KommuneForsikring ophørte først som danske forsikringsselskaber i december 2009. Det betyder, at begge selskaber fuldt ud har været med til at opbygge den formue, som Fonden har i dag, idet opkrævning af bidrag til Fonden blev sat i bero ved udgangen af 2009, hvor Fondens formue nåede 300 mio. kr.

Gjensidige foreslår på den baggrund, at der ved fastsættelsen af det engangsbidrag, som nye medlemmer ifølge lovforslagets § 1, nr. 9, er forpligtet til at betale, tages højde for, at Gjensidige via Fair Forsikring og Kommune Forsikring har bidraget til at opbygge den formue, som Fonden har i dag.

Dette kan eksempelvis ske ved en tilføjelse i lovforslagets § 1, nr. 9, som indsætter en ny § 4 a i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber. Det foreslås, at § 4 a stk. 3, tilføjes et nyt punkt, som lyder: "Ved fastsættelse af engangsbidraget kan der ske modregning, såfremt forsikringsselskabet tidligere har været omfattet af lovens bidragspligt jf. § 3, stk. 3."

I bemærkningerne til denne ændring kan det tilføjes, at formålet med muligheden for at modregne er med til at sikre, at der tages højde for de udenlandske selskaber, som har etableret sig på det danske marked ved køb af danske forsikringsselskaber. Herved sikres det, at disse selskaber ikke stilles i en ulige konkurrencemæssig situation ved, at de skal betale to gange til Fonden. Samtidig sikres det, at

disse selskabers kunder ikke ender i en situation, hvor de tidligere er blevet opkrævet bidrag til Fonden og nu igen vil blive opkrævet bidrag som følge af forslaget til § 1, nr. 9.

Det fremgår videre af forslagets § 1, nr. 9, som indfører en ny § 4 a, at forsikringsselskaber nævnt i § 2 a yder et engangsbidrag på 50 kr. pr. forsikring, der dækker de risici, der er nævnt i § 5, stk. 1, som forsikringsselskabet har tegnet i Danmark, og som er i kraft på tidspunktet for indtræden i Fonden.

Af bemærkningerne hertil fremgår det, at *beregningen af bidraget sker med udgangspunkt i det antal forbrugerforsikringer som skadesforsikringsselskabet har tegnet, og som er i kraft på tidspunktet for indtræden i Fonden.* Det fremgår videre, at *de risici, der nævnes i § 5, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, er bl.a. risici fra privatforsikringer (forbrugerforsikringer) såsom motor-, familie-, husejer-, ulykkes- og sundhedsforsikringer og andre tilsvarende forbrugerforsikringer. Herudover omfatter bestemmelsen bl.a. risici fra byggebrandskader på alle typer af ejendomme.*

Beskrivelsen af de risici, som er nævnt i § 5, stk. 1, er ikke klar, og den betyder, at det ikke er muligt for Gjensidige at beregne, hvilket engangsbidrag som filialen vil skulle betale for at tilslutte sig ordningen.

Særligt henvisningen til "tilsvarende forbrugerforsikringer" åbner en ladeport og betyder, at det i bund og grund bliver alle privatforsikringer, som bliver medtaget ved fastsættelsen af engangsbidraget. Det er derfor nødvendigt med en præcisering af hvilke forsikringer, der dækker de risici, der er nævnt i § 5, stk. 1. Det foreslås samtidig, at præciseringen af hvilke forsikringer, der skal medtages ved beregning af engangsbidraget fastsættes i selve § 4 a, således at det på baggrund af lovtæksten er muligt at vurdere, hvilket engangsbidrag der skal betales. Herved undgås det også at lovgive i bemærkninger.

Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke kan overlades til selskaberne selv at vurdere, hvilke forsikringer, der dækker de risici, der er nævnt i § 5, stk. 1. Dette skøn kan ikke overlades til selskaberne men bør fremgår direkte af lov eller bekendtgørelse, som det er tilfældet i dag.

Gjensidiges foreløbige vurdering af tilslutning til Fonden er netop baseret på den gældende afgrænsning af forbrugerforsikringer. Den findes i bekendtgørelse nr. 447 af 8. juni 2005 om bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, der i § 3, stk. 1, der har følgende definition:

§ 3. Selskabet eller filialen skal opkræve det beløb, der skal indbetales til Fonden med et fast beløb pr. police for følgende privatforsikringer (forbrugerforsikringer):

- 1) Motorforsikringer.
- 2) Familieforsikringer.
- 3) Husejerforsikringer.
- 4) Sundhedsforsikringer.

Det vil skabe en klarhed at fortsætte med denne definition i forbindelse med fastsættelsen af engangsbidraget. Det foreslås på den baggrund at ændre formuleringen af § 4 a, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 9, således at der står:

"Stk. 3. Forsikringsselskaber nævnt i § 2 a yder et engangsbidrag på 50 kr. pr forsikring jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, som er i kraft på tidspunktet for indtræden i Fonden. Ved fastsættelse af engangsbidraget kan der ske modregning, såfremt forsikringsselskabet tidligere har været omfattet af lovens bidragspligt jf. § 3, stk. 3."

Det bemærkes i den forbindelse, at det er Gjensidiges opfattelse, at der er et politisk ønske om at udenlandske forsikringselskaber tilslutter sig Fonden. Med forbehold for at erhvervsminister Brian Mikkelsen ikke er citeret korrekt, så har han torsdag den 5. december 2016 udtalt følgende:

"Vi får nu set nærmere på, hvilke udenlandske forsikringselskaber der er aktive i Danmark, og vores forventning er, at alle større udenlandske selskaber nu vil tilslutte sig garantiordningen. Det er det ansvarlige at gøre, og hvis nogle ikke gør det, så vil vi nok tage en snak med dem,"

I lys af erhvervsministerens bemærkning om at se nærmere på, hvilke udenlandske forsikringselskaber, der er aktive i Danmark, kan det undre, at lovforslaget ikke under beskrivelsen af økonomiske konsekvenser forsøger at tage højde for de udenlandske forsikringselskaber, der i dag er aktive i Danmark.

Lovforslaget har store økonomiske konsekvenser for Gjensidige, der dog ikke på baggrund af lovforslaget kan vurdere, hvor store konsekvenserne vil være. Det er vurderingen, at omkostningerne i høj grad vil overstige bagatelgrænsen, såfremt denne er på 4 millioner kr.

Til brug for afsnittet om økonomiske konsekvenser kan Gjensidige oplyse, at Gjensidiges engangsbidrag afhængig af, om der vil blive givet mulighed for modregning og afhængig af definitionen af brugerforsikringer vil ligge et sted mellem 6 – 20 millioner kr.

Gjensidige deltager i øvrigt gerne i et møde, hvor der kan redegøres nærmere for de økonomiske konsekvenser af lovforslaget. Det er vigtigt, at afsnittet bliver uddybet før lovforslagets fremsættelse.

Gjensidige ønsker som nævnt indledningsvist at tilslutte sig Fonden, men ønsker samtidig at det kan ske på en måde, som tager højde for, at Gjensidige kom ind på det danske marked ved køb af Fair Forsikring og KommuneForsikring og på en måde, som ikke stiller Gjensidige i en ulige konkurrencemæssig situation.

Såfremt der er spørgsmål til dette høringssvar kan de rettes til:

Charlotte Jul Rafn på tlf. 31 19 25 29 eller på mail til Charlotte.Jul-Rafn@gjensidige.dk

Med venlig hilsen

Charlotte Jul Rafn
Senior Compliance Officer

Gjensidige Forsikring

hoeringer@ftnet.dk
her@ftnet.dk

22-02-2017
Dok. 163558/

Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber og lov om forsikringsformidling

Hermed Forbrugerrådet Tænks bemærkninger til Finanstilsynets udsendte høring af den 27. januar 2017 vedr. forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber samt lov om forsikringsformidling.

Forslag til lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber

Til nr. 3 (§ 2a)

Forbrugerrådet Tænk vil indledningsvist kvittere for, at der nu bliver åbnet op for, at skadesforsikringselskaber fra andre lande – inden for Den Europæiske Union og lande som Unionen i øvrigt har indgået aftale med på det finansielle område – nu også kan blive medlem af Skadesgarantifonden.

Til nr. 7 (§3a, stk. 3)

Forbrugerrådet Tænk støtter forslaget om udarbejdelsen af en advokatundersøgelse vedrørende den tidligere ledelse i Gable Insurance AG. Forbrugerrådet Tænk så dog gerne, at bestemmelsen blev ændret og fremtidssikret, således, at Fonden også skal bekoste en eventuel nødvendig advokatreddegørelse ved *fremtidige* konkurser, som måtte indtræde, og ikke kun den aktuelle i Gable Insurance AG. Bestemmelsen bør således gøres generel.

Forbrugerrådet Tænk så endvidere gerne, at selve omfanget af advokatreddegørelsen udvides til også at omfatte øvrige relevante forbrugerretlige, økonomiske og lovgivningsmæssige forhold, idet det vil variere fra sag til sag *hvilke* forhold, der bør være genstand for en advokatundersøgelse. Det giver derfor ikke mening at forsøge at afgrænse området for undersøgelsen, da kun fremtiden kan vise hvilke områder som advokatundersøgelsen bør se på. Det har den igangværende konkursbehandling af Gable Insurance tillige vist.

Efter en konkurs er indtrådt må Skadesgarantifonden herefter – såfremt denne bemyndiges hertil, hvilket Forbrugerrådet Tænk opfordrer til – tage stilling til hvilke elementer, som i den konkrete situation bør indgå i advokatundersøgelsen.

Det bør endvidere tilføjes til loven, at Skadesgarantifonden tillige kan afholde udgifter til at følge op på eventuelle anbefalinger og konklusioner fra advokatreddegørelsen. Det samme bør gælde hvis krav i øvrigt skal forfølges ved domstolene eller i øvrigt, som advokatreddegørelsen fx kunne have påpeget.

Til nr. 10 og 11 (§ 5, stk. 2, 2. pkt., og § 8, stk. 3)

Forbrugerrådet Tænk kan ikke støtte den i § 5, stk. 2 foreslåede frist på 4 uger for samtlige forsikringsprodukter. Baggrunden herfor er i særdeleshed vores erfaringer med Gable Insurances igangværende konkurs, hvor billedet tydeligt har været, at det er komplekst og det tager lang tid at få omplaceret visse forsikringer, herunder blandt andet ejerskifteforsikringen, sælgeransvarsforsikringen og byggeskadeforsikringen. Disse

forsikringer er blandt andet karakteriseret ved at have en på forhånd fast løbetid på 5-10 år, og nytagnes generelt ikke.

Vi har måttet konstatere, at 4 uger ikke er tilstrækkeligt til at få rykket disse forsikringer til andre selskaber, særligt fordi selskaberne ikke er vant til at modtage/gentegne disse forsikringer.

Vi efterlader således forbrugerne i et stort tomrum uden dækning, når vi lægger til grund, at forbrugerne jo bare kunne have tegnet fx en ny ejerskifteforsikring i den 4 ugers periode hvor Skadesgarantifonden dækkede, for faktum er, at markedet slet ikke er gearet til at gentegne disse forsikringer.

Der bør således være en undtagelse for disse forsikringstyper, hvorefter fristen bliver på fx 16 uger, der tillige beregnes fra det tidspunkt, hvor Fonden har givet meddelelse til fordringshaverne.

Forbrugerrådet Tænk foreslår endvidere, at bestemmelsen ikke formuleres som en udtømmende liste, men at den i stedet formuleres således, at der åbnes op for, at fremtidige forsikringsprodukter med tilsvarende problemstillinger konkret kan indfortolkes i bestemmelsen, således at vi ikke kommer til at ramme disse forsikringskunder urimeligt hårdt.

Dette skal også ses i sammenhæng med den hastige udvikling vi ser i produkterne på især det internationale forsikringsmarked.

Til nr. 13 og 15 (§ 14, stk. 3 og 14a)

I forbindelse med at et selskab enten af Finanstilsynet udelukkes fra Skadesgarantifonden eller såfremt et selskab selv vælger at udtræde af Skadesgarantifonden, bør selskabet tilpligtes hurtigst muligt herefter at skulle informere forbrugerne/forsikringstagerne *tydeligt* om, at selskabet ikke længere er medlem af Skadesgarantifonden. Endvidere bør selskabet tydeligt oplyse om de mulige konsekvenser, der kan være ved at være kunde hos et skadesforsikringselskab, der ikke er medlem af Fonden.

Selskabet bør endvidere forpligtes til at give forbrugerne/forsikringskunderne ret til at opsiges deres forsikringer i selskabet med øjeblikkelig varsel uden opkrævning af gebyr i den forbindelse.

Forslag til lov om forsikringsformidling

Med henvisning til de foreslåede ændringer i Lov om forsikringsformidling, har Forbrugerrådet Tænk nedenstående kommentarer:

Til nr. 1 og 2 (§ 32a og § 34, stk. 1)

Udover de nævnte oplysningskrav i bestemmelserne bør selskaber, der *ikke* er medlem af Skadesgarantifonden, tillige tilpligtes at skulle oplyse om hvilke mulige konsekvenser, der kan være ved, at selskabet ikke er dækket af Fonden. Baggrunden herfor er, at det langt fra vil være alle forbrugere/kunder, der har overblik over mulige konsekvenser ved at selskaber ikke er medlem af Skadesgarantifonden – eller en tilsvarende ordning andetsteds. Hvorfor en sådan oplysning ikke kan stå alene i den tro, at forbrugerne så er tilstrækkeligt oplyst.

Såfremt et selskab er medlem af en garantiordning et andet sted, bør selskabet *på dansk* tydeligt oplyse om 1) indholdet af dækningen i denne garantiordning og 2) om dækningen som minimum har samme dækning som den danske garantifondsordning. Det medfører, at hvis et selskab i stedet er omfattet af fx en finsk garantiordning, så skal kunderne have oplysning om 1) hvilke dækninger indeholder ordningen, og 2) hvorvidt man som kunde er stillet minimum på samme måde, som hvis selskabet hørte under den danske garantifondsordning.

Forbrugerrådet Tænk er således ikke enige i, at selskabets forpligtelse til oplysning er opfyldt blot ved at henvise til en hjemmeside. Vi har i praksis stor erfaring med, at det kan være helt umuligt at gennemskue indholdet af disse ordninger.

Dette bør tillige fremgå som en forpligtelse i loven.

I øvrigt

Derudover foreslår Forbrugerrådet Tænk, at oplysningspligten i bestemmelserne også bør omfatte en oplysning om *hjemlandet* for det pågældende forsikringsselskab, da navne som fx Husejerns Forsikring AG, er et godt eksempel på hvordan man kan vildlede forbrugeren om hjemlandet for hhv. et forsikringsagentur eller/og administrationselskab.

I forlængelse af dette er det også relevant at overveje om der bør fastsættes nogle regler for hvad en forsikringsagent og et administrationselskab kan kalde sig, således at vi som forbrugere får en større forståelse for hvad det er for en "konstruktion", som vi indgår aftale med. Dette bør dog gennemføres på en måde, hvor det samtidig ikke hæmmer den i forvejen sløje konkurrence, der ofte ses på forsikringsområdet – uden at dette i øvrigt kommer til at gå forud for nødvendigheden af at få oplyst forbrugerne korrekt.

Har I behov for en uddybning af ovenstående, står vi naturligvis som altid til rådighed.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Lea Markersen
Jurist

Fra: rr@rigsrevisionen.dk
Til: [Høringer](#)
Cc: [Heidi Ravnholt \(FT\)](#)
Emne: Rigsrevisionens høringssvar vedr. udkast til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om forsikringsformidling (J.nr. <45778>)
Dato: 22. februar 2017 12:19:08
Vedhæftede filer: [image001.jpg](#)
[image002.png](#)

Til Finanstilsynet

Rigsrevisionen modtog d. 27. januar 2017 høring af forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og lov om forsikringsformidling.

Rigsrevisionen har gennemgået lovforslaget for bestemmelser om regnskab og revision i henhold til Rigsrevisorlovens §§ 7 og 10.

Vi vil henlede opmærksomheden på, at det i udkastet til lovforslaget overvejes, hvorvidt den anførte minimumsformue på 300 mio. kr., jf. § 3, stk. 2. i den nuværende lovbekendtgørelse (LBK) nr. 419 af 01/05/2007, stadig er tilstrækkelig. Dette er henset til de nye forsikringsstyper, der siden ikrafttrædelsen af LBK nr. 419 af 01/05/2007 nu er omfattet af Garantifondens dækningsområde, samt at skadesforsikringsselskaber med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle områder, som via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed tegner forbrugerforsikringer på det danske marked, med dette lovforslag kan tilslutte sig Garantifonden.

Eventuelle spørgsmål kan stilles til undertegnede på telefon 33 92 85 35 eller via e-mail til rr@rigsrevisionen.dk med anførelse af det i overskriften anførte journalnummer.

Bekræft venligst modtagelsen af denne e-mail.

Med venlig hilsen

Christian Schultz Larsen
Fuldmægtig

Logo Rigsrevisionen

Landgreven 4
DK-1301 København K

Tlf. +45 33 92 84 00
Dir. +45 33 92 85 35

csl@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Fra: Høringer [<mailto:Hoeringer@FTNET.DK>]

Sendt: 27. januar 2017 10:03

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; disek@dabank.dk; ae@ae.dk; pote@atp.dk; ask@ask.dk; mail@dbmf.dk; denmark@intertrustgroup.com; dvca@dvca.dk; dg@dg.dk; nationalbanken@nationalbanken.dk; info@shipowners.dk; danmarks@skibskredit.dk; daf@shareholders.dk; politik@shareholders.dk; da@da.dk; info@danskbyggeri.dk; de@de.dk;

de@danskenergi.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk; dfim@forsikringogpension.dk; di@di.dk; dirf@dirf.dk; Sekretariat@dk-r.dk; metal@danskmetal.dk; zak@mail.dk; hkh@danskeadvokater.dk; mail@danskeadvokater.dk; dfld@dfld.dk; mail@danskemaritime.dk; regioner@regioner.dk; sekretaer@aktuarforeningen.dk; dommerforeningen@gmail.com; Lonnierasmussen@oestrelandsret.dk; ddf@finansanalytiker.dk; info@fondsmaeglerforeningen.dk; info@ejendomsforeningen.dk; eof@eof.dk; formand@fdfa.dk; het@fdih.net; mail@finansraadet.dk; post@finansogleasing.dk; post@finansforbundet.dk; mail@finanshus.dk; mail@finansielstabilitet.dk; fa@fanet.dk; forbrugerombudsmanden@kfst.dk; hoeringer@fbr.dk; Peter.Hecht-Hansen@allianz.com; ane.marie.christensen@nordea.com; fdr@fdr.dk; tim.nielsen@forexbank.dk; fp@forsikringogpension.dk; fk@fmf.dk; fsr@fsr.dk; ftf@ftf.dk; gii@gii.dk; f.lindlov@g-icap.dk; agr@horesta.dk; hvr@hvr.dk; isobro@isobro.dk; info@ifb.dk; formand@isaca.dk; itb@itb.dk; kk@kommunekredit.dk; kl@kl.dk; saj@kromannreumert.com; kob@experian.dk; hoering@lf.dk; pt@strafferetsadvokaten.dk; info@baeredygtigtlandbrug.dk; lo@lo.dk; Sekretariatet@lopi.dk; info@ld.dk; mw@mybanker.dk; Anne.zeuthen.loekkegaard@nasdaq.com; corporate-centre-dk@nets.eu; sekretariat@parcelhus.dk; bi3@post.dk; rbb@regionalebanker.dk; revisor@revisornaevnet.dk; Rigsrevisionen <info@rigsrevisionen.dk>; ser@di.dk; saoek@ankl.dk; post@teleindu.dk; pote@atp.dk; legal@vp.dk; compliance.nordic@westernunion.com; Jan.Persson-Tryggedsson@thomsonreuters.com; sekretariatet@transparency.dk; ro@gl.stm.dk; bm@bm.dk; sim@sim.dk; efkm@efkm.dk; fm@fm.dk; fmn@fmn.dk; jm@jm.dk; km@km.dk; kum@kum.dk; mfvm@mfvm.dk; skm@skm.dk; stm@stm.dk; sum@sum.dk; trm@trm.dk; ufm@ufm.dk; um@um.dk; uim@uim.dk; uvm@uvm.dk; oim@oim.dk; erst@erst.dk; 2-EOGSFinansielleVirksomheder@erst.dk; letbyrder@erst.dk; letbyrder-i-EU@erst.dk; kfst@kfst.dk; modst@modst.dk; pvs@dkpto.dk; sik@sik.dk; sfs@dma.dk; dt@datatilsynet.dk

Cc: Høringer <Hoeringer@FTNET.DK>; Heidi Ravnholt (FT) <HER@FTNET.DK>

Emne: Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber og lov om forsikringsformidling

Herved sendes udkast til forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber og lov om forsikringsformidling (Mulighed for skadesforsikringselskaber i EU/EØS at tilslutte sig Garantifonden for skadesforsikringselskaber og nye informationsforpligtelser for forsikringsagenter m.fl. ved markedsføring og salg af skadesforsikringsaftaler) i offentlig høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Finanstilsynet modtager gerne bemærkninger til lovforslaget, før det skal behandles i Folketinget.

Finanstilsynet skal bede om at modtage eventuelle bemærkninger senest **onsdag den 22. februar 2017**. Bemærkninger bedes sendt pr. e-mail til hoeringer@ftnet.dk med kopi til her@ftnet.dk. Eventuelle spørgsmål til lovforslaget kan rettes til vicekontorchef Ulrik Poulsen på tlf. 41 93 35 76 (vedrørende lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber), vicekontorchef Henrik Bruun Johannessen på tlf. 33 55 82 47 (vedrørende lov om forsikringsformidling) eller undertegnede på tlf. 33 55 84 41.

Med venlig hilsen

Heidi Ravnholt

Konstitueret vicekontorchef, cand.jur.
Juridisk kontor

Århusgade 110, 2100 København Ø
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 33 55 84 41
<mailto:her@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk